UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá rozšírená komora)

z 10. marca 2005 *

V spojených veciach T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00 až T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00 až T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00 až T-276/00, T-281/00, T-287/00 a T-296/00,

Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia Soc. coop. rl, so sídlom v Benátkach (Taliansko), v zastúpení: F. Munari, advokát, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca vo veci T-228/00,

Gruppo ormeggiatori del porto di Chioggia Piccola Soc. coop. rl, so sídlom v Benátkach, v zastúpení: S. Carbone, A. Taramasso a F. Munari, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca vo veci T-229/00,

* Jazyk konania: taliančina.

Compagnia lavoratori portuali Soc. coop. rl,

Società cooperativa lavoratori portuali San Marco Venezia Soc. coop. rl,

so sídlom v Benátkach, v zastúpení: A. Bortoluzzi a C. Montagner, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobcovia vo veci T-242/00,

Portabagagli del porto di Venezia Soc. coop. rl, so sídlom v Benátkach, v zastúpení: A. Bortoluzzi a C. Montagner, advokáti, s adresou na doručovanie Luxemburgu,

žalobca vo veci T-243/00,

Abibes SpA, so sídlom v Benátkach, v zastúpení: G. Orsoni, G. Simeone a A. Schmitt, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca vo veci T-245/00,

Fluvio Padana Srl, so sídlom v Benátkach, v zastúpení: G. Orsoni, G. Simeone a A. Schmitt, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca vo veci T-246/00,

Serenissima motoscafi Srl, so sídlom v Benátkach, v zastúpení: G. Orsoni, A. Pavanini a A. Schmitt, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca vo veci T-247/00,

Integrated Shipping Co. SpA (ISCO), so sídlom v Benátkach, v zastúpení: G. Orsoni, G. Simeone a A. Schmitt, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca vo veci T-248/00,

Società cooperativa veneziana motoscafi, Soc. coop. rl,

Cooperativa „San Marco" motoscafi in servizio pubblico Soc. coop. rl,

Cooperativa serenissima taxi Soc. coop. rl,

so sídlom v Benátkach, v zastúpení: G. Orsoni, A. Pavanini a A. Schmitt, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobcovia vo veci T-250/00,

Cooperativa ducale fra gondolieri di Venezia, Soc. coop. rl,

Gondolieri Bauer Soc. coop. rl,

so sídlom v Benátkach, v zastúpení: M. Giantin, advokát, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobcovia vo veci T-252/00,

Sacra Srl, so sídlom v Benátkach, v zastúpení: M. Marinoni, G. M. Roberti a F. Sciaudone, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca vo veci T-256/00,

Fondamente nuove servizio taxi e noleggio, Soc. coop. rl,

Bucintoro motoscafi servizio taxi e noleggio Soc. coop. rl,

so sídlom v Benátkach, v zastúpení: R. Vianello, A. Bortoluzzi a C. Montagner, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobcovia vo veci T-257/00,

Multiservice Srl, so sídlom v Benátkach, v zastúpení: A. Bortoluzzi a C. Montagner, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca vo veci T-258/00,

Veneziana di navigazione SpA, so sídlom v Benátkach, v zastúpení: A. Bortoluzzi a C. Montagner, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca vo veci T-259/00,

Cooperativa traghetto S. Lucia Soc. coop. rl, so sídlom v Benátkach, v zastúpení: A. Bortoluzzi, C. Montagner a F. Stivanello Gussoni, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca vo veci T-265/00,

Comitato „Venezia vuole vivere", so sídlom v Benátkach, v zastúpení: vo veciach T-265/00 a T-267/00 A. Bortoluzzi, C. Montagner a F. Stivanello Gussoni a vo veciach T-274/00 až T-276/00, T-281/00, T-287/00 a T-296/00 A. Bianchini, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca vo veciach T-265/00, T-267/00,
T-274/00 až T-276/00, T-281/00, T-287/00 a T-296/00,

Cooperativa Daniele Manin fra gondolieri di Venezia Soc. coop. rl, so sídlom v Benátkach, v zastúpení: A. Bortoluzzi, C. Montagner a F. Stivanello Gussoni, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca vo veci T-267/00,

Conepo servizi Soc. coop. rl, so sídlom v Benátkach, v zastúpení: A. Biagini, S. Scarpa a P. Pettinelli, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca vo veci T-268/00,

Ligabue Catering SpA, so sídlom v Benátkach, v zastúpení: A. Vianello, M. Merola a A. Sodano, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca vo veci T-271/00,

Verde sport SpA, so sídlom v Benátkach, v zastúpení: A. Bianchini, advokát, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca vo veci T-274/00,

Cooperativa carico scarico e trasporti scalo fluviale Soc. coop. rl, so sídlom v Benátkach, v zastúpení: A. Bianchini, advokát, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca vo veci T-275/00,

Cipriani SpA, so sídlom v Benátkach, v zastúpení: A. Bianchini, advokát, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca vo veci T-276/00,

Cooperativa trasbagagli Soc. coop. rl, so sídlom v Benátkach, v zastúpení: A. Bianchini, advokát, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca vo veci T-281/00,

Cooperativa fra portabagagli della stazione di Venezia Srl, so sídlom v Benátkach, v zastúpení: A. Bianchini, advokát, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca vo veci T-287/00,

Cooperativa braccianti mercato ittico „Tronchetto" Soc. coop. rl so sídlom v Benátkach, v zastúpení: A. Bianchini, advokát, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca vo veci T-296/00,

ktorých v konaní podporuje vo veciach T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-247/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00 až T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00 a T-271/00

Talianska republika, v zastúpení: U. Leanza, splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastník konania,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: V. Di Bucci, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci A. Dal Ferro, advokát, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

ktorých predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2000/394/ES z 25. novembra 1999 o opatreniach pomoci v prospech podnikov usadených v oblasti Benátok a Chioggia ustanovených zákonmi č. 30/1997 a č. 206/1995, ktoré zavádzajú úľavy na sociálnych odvodoch (Ú. v. ES L 150, 2000, s. 50),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
(druhá rozšírená komora),

v zložení J. Pirrung, predseda, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová a S. S. Papasavvas, sudcovia,

tajomník: H. Jung,

vyhlásil toto

Uznesenie

Skutkový stav a konanie

1 Rozhodnutím 2000/394/ES z 25. novembra 1999 o opatreniach pomoci v prospech podnikov usadených v oblasti Benátok a Chioggia ustanovených zákonmi č. 30/1997 a č. 206/1995, ktoré zavádzajú úľavy na sociálnych odvodoch (Ú. v. ES L 150, 2000, s. 50, ďalej len „napadnuté rozhodnutie") Komisia určila, že úľavy na sociálnych odvodoch stanovené vyššie uvedenými zákonmi v rozsahu, v akom odkazujú na článok 2 ministerského dekrétu z 5. augusta 1994, predstavujú štátnu pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom, pretože tieto úľavy boli priznané podnikom usadeným v týchto oblastiach, ktoré nie sú ani malé, ani stredné podniky (MSP) v zmysle rámca Spoločenstva štátnych pomocí MPS, ani podniky, ktorým môže byť

udelená výnimka stanovená v článku 87 ods. 3 písm. c) ES, ani podniky zamestnávajúce také kategórie zamestnancov, ktoré vykazujú osobitné ťažkosti so začlenením sa alebo opätovným začlenením sa na trh práce v súlade s usmerneniami o podpore zamestnanosti (článok 1 druhý odsek napadnutého rozhodnutia). Podľa tohto istého rozhodnutia predstavujú štátnu pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom tiež úľavy na sociálnych dávkach stanovené v článku 1 ministerského dekrétu z 5. augusta 1994 priznané podnikom usadeným v oblasti Benátok a Chioggia s výnimkou mestských podnikov ASPIV, Consorzio Venezia nuova, ACTV, Panfido SpA a AMAV (článok 2 napadnutého rozhodnutia).

2 V článku 5 napadnutého rozhodnutia Komisia prikázala Talianskej republike vymáhať od príjemcov pomoci pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom uvedenú v článku 1druhom odseku a v článku 2 tohto rozhodnutia.

3 Podľa ustanovení uvedených v napadnutom rozhodnutí bolo rozhodnutie Komisie začať konanie vo veci formálneho zisťovania stanovené v článku 88 ods. 2 ES oznámené Talianskej republike listom zo 17. decembra 1997 (odôvodnenie č. 3) a preskúmané schémy pomoci boli pozastavené k 1. decembru 1997 (odôvodnenie č. 14).

4 Napadnuté rozhodnutie bolo zverejnené v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* 23. júna 2000. Žalobcovia návrhmi podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa medzi 30. augustom a 18. septembrom 2000 podali tieto žaloby.

5 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 19. januára 2001 vzniesla Komisia námietku neprípustnosti týchto žalôb.

6 Podaniami podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 7. marca 2001 podala Talianska republika návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu žalobcov vo veciach T-256/00, T-268/00 a T-271/00. Podaniami podanými 10. apríla 2001 podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu žalobcov vo veciach T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-247/00, T-250/00, T-252/00, T-257/00 až T-259/00, T-265/00 a T-267/00. Po vypočutí účastníkov konania predseda druhej rozšírenej komory umožnil uzneseniami z 19. júna 2001 vedľajšie účastníctvo od písomnej časti konania vo veciach T-256/00, T-268/00 a T-271/00 a počas ústnej časti konania v ostatných veciach uplatnením článku 116 ods. 6 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

7 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 64 rokovacieho poriadku Súd prvého stupňa, vzhľadom na komplexnosť kritérií zlučiteľnosti vyjadrených v napadnutom rozhodnutí a opísaných v podstate vo vyššie uvedenom bode 1, vyzval Taliansku republiku, aby v súvislosti s každým žalujúcim podnikom v týchto veciach, ako aj v 35 ďalších veciach, ktorých cieľom bol tiež návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia, predovšetkým upresnila, či sa považuje za povinnú na základe výkonu článku 5 tohto rozhodnutia vymôcť spornú poskytnutú pomoc. Listom zapísaným do registra kancelárie Súdu prvého stupňa 25. septembra 2003 doplneným na žiadosť Súdu prvého stupňa listom zapísaným do registra 24. marca 2004 Talianska republika uviedla, že z postupu vymáhania spornej pomoci vylúčila všetky podniky, ktoré podali tieto žaloby. Tiež predložila dva listy z 29. júna a 29. októbra 2001, v ktorých jej Komisia na jej žiadosť poskytla údaje týkajúce sa kvalifikácie predmetných úľav na sociálnych odvodoch poskytnutých podnikom podnikajúcim v určitých odvetviach činností za štátnu pomoc, a to na účely výkonu napadnutého rozhodnutia.

8 Súd prvého stupňa vyzval Komisiu, aby zaujala stanovisko k dosahu vyššie uvedených odpovedí talianskej vlády v súvislosti so záujmom na konaní žalujúcich podnikov vylúčených z postupu vymáhania pomoci, ktorým sa vykonáva napadnuté rozhodnutie, na účely preskúmania prípustnosti ich žalôb. Komisia tejto žiadosti vyhovela listom zapísaným do registra kancelárie Súdu prvého stupňa 4. mája 2004.

9 V nadväznosti na odpoveď Komisie bola rovnaká žiadosť adresovaná žalobcom. Žalobcovia aj Komisia boli tiež vyzvaní predložiť svoje pripomienky k prípadnému spojeniu týchto vecí. Žalobcovia vo veciach T-228/00, T-229/00, T-245/00 až T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00, T-274/00 až T-276/00, T-281/00, T-287/00 a T-296/00 zaslali svoje odpovede listami zapísanými do registra kancelárie Súdu prvého stupňa medzi 25. júnom a 5. júlom 2004. Listom doručeným kancelárii Súdu prvého stupňa 5. júla 2004 Komisia zaujala stanovisko k prípadnému spojeniu vecí.

Návrhy účastníkov konania

10 Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil články 1, 2 a 5 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom vyhlasujú úľavy na sociálnych dávkach stanovených článkami 1 a 2 ministerského dekrétu z 5. augusta 1994 za nezlučiteľné so spoločným trhom a prikazujú ich vymáhanie,

— zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

11 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žaloby ako neprípustné,

— zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

Právny stav

12 Vzhľadom na to, že predmetné veci navzájom súvisia, považuje Súd prvého stupňa po vypočutí účastníkov konania za účelné spojiť tieto veci na účely ďalšieho konania podľa článku 50 rokovacieho poriadku.

13 Podľa článku 113 rokovacieho poriadku Súd prvého stupňa môže kedykoľvek aj bez návrhu preskúmať, či existuje prekážka konania z dôvodu verejného záujmu; rozhodnutie sa prijme za podmienok stanovených v článku 114 ods. 3 a 4 tohto rokovacieho poriadku.

14 V prejednávanej veci sa Súd prvého stupňa domnieva, že vec je dostatočne objasnená dokumentmi spisu a v dôsledku toho rozhodne — aby vyhovel požiadavkám hospodárnosti konania, so zreteľom na okolnosti predmetných vecí a napriek námietkam neprípustnosti vznesených Komisiou — bez návrhu v súlade s judikatúrou citovanou v bodoch 22 a 38 nižšie o prekážke konania z dôvodu verejného záujmu, ktorá vyplýva z nedostatkom záujmu na konaní, a prekážky začatého konania bez toho, aby sa začala ústna časť konania.

O záujme žalujúcich podnikov na konaní

Tvrdenia účastníkov konania

15 V prejednávanej veci Komisia — v odpovedi na otázku Súdu prvého stupňa týkajúcu sa údajov poskytnutých talianskou vládou, pokiaľ ide o vylúčenie žalujúcich podnikov z postupu vymáhania predmetnej pomoci — na úvod poznamenala, že

v stanovenej lehote nemohla rozhodnúť o správnosti posúdenia uvedeného v tejto súvislosti talianskymi orgánmi. Príslušným útvarom Komisie prináleží vyžiadať si v prípade potreby od týchto orgánov doplňujúce informácie a v konečnom dôsledku kolégiu členov Komisie prijať rozhodnutie podať na Súdny dvor žalobu na základe článku 88 ods. 2 ES, aby prípadne určil, že Talianska republika si nesplnila povinnosti, ktoré jej uložilo napadnuté rozhodnutie.

16 Komisia však zastáva názor, že vyššie uvedení žalobcovia neodôvodnili záujem na konaní ani pre predchádzajúce obdobie, keďže podľa informácií, ktoré poskytla talianska vláda, sa postup vymáhania na nich nevzťahuje, ani pre budúce obdobie, pretože dané schémy pomoci sa už k dátumu napadnutého rozhodnutia neuplatňovali.

17 Žalobcovia sa domnievajú, že rozhodnutie talianskej vlády vylúčiť ich z postupu vymáhania pomoci, ktorým sa vykonáva napadnuté rozhodnutie, nemá žiaden vplyv na ich záujem na konaní, pretože Komisia môže kontrolovať toto vnútroštátne vykonávacie rozhodnutie a prípadne podať proti Talianskej republike žalobu na základe článku 88 ods. 2 ES.

18 Osobitne vo veciach T-228/00 a T-229/00 žalobcovia tvrdia, že ak by bola takáto žaloba úspešná, boli by povinní vrátiť namietanú pomoc bez toho, aby mali akýkoľvek súdny prostriedok nápravy.

19 Vo veciach T-228/00, T-229/00, T-245/00 až T-248/00 a T-250/00 sa žalobcovia domnievajú, že záujem na konaní by nemali len v prípade, ak by bolo akékoľvek namietané vymáhanie pomoci voči nim s konečnou platnosťou vylúčené. To by bola

situácia, ak by Komisia vyhlásila, že už nemá záujem vykonávať kontrolu posúdenia vykonaného talianskou vládou. Vo veci T-256/00 žalobca tvrdí, že záujem na konaní by nemal jedine v prípade, ak by sa Súd prvého stupňa domnieval, že je s konečnou platnosťou preukázané, že opatrenia, z ktorých mal žalobca výhodu, nepredstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES.

20 Vo veci T-252/00 predložili žalobcovia pripomienky spolu so žalobcom vo veci T-253/00. Domnievajú sa, že boli z postupu vymáhania predmetnej pomoci vylúčení ako podniky zamestnávajúce zamestnancov, ktorí vykazujú osobitné ťažkosti so začlenením sa alebo opätovným začlenením sa na trh práce v súlade s údajmi poskytnutými Komisiou Talianskej republike v liste z 29. júna 2001. Spochybňujú, že toto posúdenie vykonané talianskou vládou by mohlo byť predmetom kontroly zo strany Komisie. Okrem iného žalobcovia odôvodňujú záujem na uznaní zlučiteľnosti pomoci poskytnutej MSP usadeným v oblasti Benátok so spoločným trhom.

21 Vo veciach T-274/00 až T-276/00, T-281/00, T-287/00 a T-296/00 žalobcovia tvrdia, že odpovede talianskej vlády na otázky Súdu prvého stupňa, podľa ktorých boli z postupu vymáhania predmetnej pomoci vylúčené, nie sú ani definitívne, ani nedotknuteľné. Nezabránili by vnútroštátnym orgánom pristúpiť k vymáhaniu namietanej pomoci od Società per l'industria alberghiera SpA, žalobcu vo veci T-286/00.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

22 Keďže podmienky prípustnosti žaloby, najmä nedostatok záujmu na konaní, patria medzi prekážky konania z dôvodu verejného záujmu (uznesenie Súdneho dvora zo 7. októbra 1987, D.M./Rada a CES, 108/86, Zb. s. 3933, bod 10, a uznesenie predsedu

Súdu prvého stupňa z 27. marca 2003, Linea GIG/Komisia, T-398/02 R, Zb. s. II-1139, bod 45) Súdu prvého stupňa prináleží overiť bez návrhu, či žalobcovia majú záujem na zrušení napadnutého rozhodnutia.

23 Podľa ustálenej judikatúry prípustnosť žaloby o neplatnosť podanej fyzickou alebo právnickou osobou podlieha podmienke odôvodnenia skutočne existujúceho záujmu na zrušení napadnutého aktu. Tento záujem musí byť posúdený ku dňu podania žaloby (rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. apríla 1998, Cityflyer Express/Komisia, T-16/96, Zb. s. II-757, bod 30). Nemôže byť preskúmaný v závislosti od budúcej a hypotetickej udalosti. Osobitne, ak sa záujem, ktorého sa dovoláva žalobca, týka budúcej právnej situácie, žalobca musí preukázať, že dosiahnutie tejto situácie sa zdá byť už isté (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. septembra 1992, NBV a NVB/Komisia, T-138/89, Zb. s. II-2181, bod 33).

24 V prejednávanej veci z odpovedí Talianskej republiky na otázky Súdu prvého stupňa vyplýva, že Talianska republika sa pri výkone napadnutého rozhodnutia nepovažuje za povinnú vymáhať namietanú pomoc od žalujúcich podnikov. V tejto súvislosti Talianska republika potvrdzuje, že sa na účely výkonu tohto rozhodnutia oprela o údaje, ktoré jej na jej žiadosť poskytla Komisia vo svojich listoch z 29. júna a 29. októbra 2001, založených v spise, týkajúcich sa kvalifikácie predmetných úľav na sociálnych odvodoch poskytnutých podnikom podnikajúcim v určitých odvetviach činností za štátnu pomoc.

25 Treba preto zobrať na vedomie skutočnosť, že dotknutý členský štát — ktorému prináleží vykonať napadnuté rozhodnutie pod kontrolou vnútroštátneho súdu a prípadne Súdneho dvora na základe článku 88 ods. 2 ES — sa rozhodol na základe výroku napadnutého rozhodnutia a údajov týkajúcich sa jeho vykonania poskytnutých Komisiou (pozri poslednú vetu bodu 7 vyššie) nevymáhať namietanú pomoc od žalujúcich podnikov.

26 V tomto právnom a skutkovom rámci sa žalobcovia tým, že sa na účely odôvodnenia ich záujmu na konaní opierajú výlučne o právomoc Komisie overiť správnosť výkonu napadnutého rozhodnutia dotknutým členským štátom a prípadne podať na Súdny dvor na základe článku 88 ods. 2 ES žalobu, obmedzujú na dovolávanie sa budúcich a neistých okolností, konkrétne prípadu, kedy by Komisia dospela k odlišnému posúdeniu, ako je posúdenie vykonané Talianskou republikou, a uložila by jej povinnosť vymáhať namietanú pomoc od žalujúcich podnikov.

27 Tvrdenie žalobcov vo veciach T-274/00 až T-276/00, T-281/00, T-287/00, T-288/00 a T-296/00, podľa ktorého by vnútroštátne orgány, aj napriek odpovedi talianskej vlády uvádzajúcej, že žalobca vo veci T-286/00 bol vylúčený z postupu vymáhania namietanej pomoci, pristúpili k vymáhaniu pomoci od tohto podniku, nie je podložené žiadnym dôkazom. Okrem iného, v súvislosti so žalobcami vo veciach T-274/00 až T-276/00, T-281/00, T-287/00, T-288/00 a T-296/00 sa takéto vymáhanie pomoci neuskutočnilo a nič nenasvedčuje tomu, že sa zamýšľa uskutočniť.

28 Nakoniec, tvrdenie žalobcov vo veci T-252/00 — ktorí na rozdiel od žalobcu vo veci T-253/00 boli vylúčení z postupu vymáhania namietanej pomoci podľa odpovedí talianskej vlády — nie je vôbec relevantné, pokiaľ ide o posúdenie existencie skutočne existujúceho záujmu na zrušení napadnutého rozhodnutia, v ktorom Komisia určila zlučiteľnosť predmetných úľav na sociálnych odvodoch poskytnutých MSE so spoločným trhom (pozri bod 1 vyššie).

29 Za týchto podmienok treba skonštatovať, po prvé, že keďže v prejednávanej veci by mohlo mať jedine budúce a neisté rozhodnutie Komisie, ktorým sa spochybní vykonávajúce rozhodnutie Talianskej republiky, vplyv na právnu situáciu žalujúcich podnikov, žalujúce podniky nemajú skutočne existujúci záujem na zrušení napadnutého rozhodnutia.

30 Navyše, ak by sa aj mal uskutočniť predpoklad uvedený v predchádzajúcom bode, žalujúce podniky by neboli pozbavené, v rozpore s ich tvrdením, účinnej súdnej ochrany. Hoci nie sú tieto podniky oprávnené podať návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia vzhľadom na nedostatok ich záujmu na konaní, toto rozhodnutie v zásade neviaže vnútroštátny súd v rozsahu, v akom sa ho týka, na rozdiel od situácie vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Súdneho dvora z 9. marca 1994, TWD (C-188/92, Zb. s. I-833, body 24 až 26), ktorá sa vzťahovala na rozhodnutie Komisie týkajúce sa individuálnej pomoci, a bolo z tohto dôvodu zjavne napadnuteľné žalobcom na základe článku 230 štvrtého odseku ES. V prejednávanej veci sú teda žalobcovia oprávnení napadnúť na vnútroštátnom súde prípadné rozhodnutia príslušného orgánu, ktoré im ukladajú povinnosť vrátiť namietanú pomoc a dovolávať sa na ňom, prostredníctvom námietky, protiprávnosti napadnutého rozhodnutia.

31 Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. decembra 1996, Accrington Beef a i. C-241/95, Zb. s. I-6699, body 15 a 16, a z 11. novembra 1997, Eurotunnel a i., C-408/95, Zb. s. I-6315, bod 28), že konečnú povahu rozhodnutia Komisie, ktorým sa vyslovuje nezlučiteľnosť schémy štátnej pomoci so spoločným trhom a prikazuje sa povinnosť vymáhať poskytnutú pomoc, môže vnútroštátny súd na základe zásady právnej istoty namietať voči príjemcom pomoci, ktorí sa prostredníctvom námietky dovolávajú protiprávnosti uvedeného rozhodnutia iba vtedy, ak títo príjemcovia mali nepochybne právo napadnúť rozhodnutie Komisie na základe článku 230 štvrtého odseku ES a boli o tomto práve informovaní a ak neuplatnili toto právo v lehote stanovenej predmetným článkom. V tejto súvislosti treba okrem iného zdôrazniť, že v zmysle vyššie uvedenej judikatúry a v súlade so zásadou riadneho výkonu spravodlivosti príjemcovia režimu pomoci, ktorí priamo nenapadli rozhodnutie Komisie v stanovenej lehote, nemôžu byť pozbavení práva dovolať sa, prostredníctvom námietky, protiprávnosti tohto rozhodnutia pred vnútroštátnym súdom ak vzhľadom na osobitné okolnosti prípadu alebo komplexnosť kritérií, na ktoré rozhodnutie Komisie viaže povinnosť vymáhania, mohla pri výkone rozhodnutia Komisie otázka, či príjemcovia boli alebo neboli povinní vrátiť danú pomoc, odôvodnene priniesť na začiatku určité pochybnosti, a teda ich záujem na konaní v súvislosti s týmto rozhodnutím sa nezdal byť zjavný.

32 Ak by platil vyššie uvedený predpoklad, skutočnosť, že rozhodnutie Komisie konštatujúce nezlučiteľnosť režimu pomoci a nariaďujúce za určitých podmienok vymáhanie poskytnutej pomoci bolo predmetom žaloby o neplatnosť alebo viacerých spojených žalôb o neplatnosť na Súde prvého stupňa, nemôže narušiť účinnú súdnu ochranu príjemcov tejto schémy, ktorí, ako žalobcovia v prejednávanej veci, neodôvodnili záujem na konaní z dôvodu rozhodnutia vnútroštátnych orgánov vylúčiť ich z postupu vymáhania. Ak by totiž v súvislosti s týmito príjemcami muselo byť vydané rozhodnutie vnútroštátnych orgánov, ktorým by sa im uložila povinnosť vrátiť vyplatenú pomoc, osobitne v nadväznosti na kontrolu Komisie, mohli by príjemcovia prípadne podať na vnútroštátny súd návrh na zrušenie tohto vnútroštátneho rozhodnutia a prostredníctvom námietky sa dovolávať protiprávnosti vyššie uvedeného rozhodnutia Komisie.

33 V takomto prípade by vnútroštátny súd mohol prerušiť konanie buď s cieľom predložiť Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku na základe článku 234 ES o platnosti vyššie uvedeného rozhodnutia Komisie, alebo v záujme riadneho výkonu spravodlivosti s cieľom počkať na meritórne rozhodnutie vo veci súdom Spoločenstva (pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 25. júna 2002, B/Komisia, T-34/02 R, Zb. s. II-2803, bod 92). Ak by vnútroštátny súd musel skonštatovať, že určité závažné žalobné dôvody uvádzané žalobcami na podporu námietky protiprávnosti neboli predložené Súdu prvého stupňa na podporu vyššie uvedenej žaloby alebo žalôb o neplatnosť, kedykoľvek by mal možnosť podať na Súdny dvor prejudiciálnu otázku na posúdenie platnosti vo vzťahu k týmto žalobným dôvodom, a teda žalobcovia by v každom prípade požívali plnú súdnu ochranu.

34 Po druhé, pokiaľ ide o budúce účinky napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom vyhlasuje schémy pomoci za nezlučiteľné so spoločným trhom a prekáža tak ich uplatneniu v budúcnosti, stačí pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry nemožno potenciálnych príjemcov schémy pomoci považovať iba z dôvodu tohto ich postavenia za priamo dotknutých rozhodnutím Komisie určujúcim nezlučiteľnosť tejto schémy so spoločným trhom (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora

z 2. februára 1988, Van der Kooy a i./Komisia, 67/85, 68/85 a 70/85, Zb. s. 219, bod 15, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. novembra 2001, Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie/Komisia, T-9/98, Zb. s. II-3367, bod 77).

35 V tomto kontexte dovolávanie sa prípadného záujmu na konaní jedine z tohto dôvodu, s odôvodnením, že napadnuté rozhodnutie bráni opätovnému uplatneniu daných schém pomoci, ktoré boli pozastavené k 1. decembru 1997, by bolo v každom prípade irelevantné na účely posúdenia prípustnosti predmetných žalôb, čo žalobcovia ani nespochybňujú.

36 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žaloby vo veciach T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00 až T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00 až T-259/00, T-268/00 a T-271/00 nie sú prípustné z dôvodu nedostatku záujmu žalobcov na konaní.

37 Takisto žaloby vo veciach T-265/00, T-267/00, T-274/00 až T-276/00, T-281/00, T-287/00 a T-296/00, spolu podané podnikmi a Comitato „Venezia vuole vivere", sú čiastočne neprípustné v rozsahu, v akom boli podané žalujúcimi podnikmi, ktoré nemajú záujem na konaní.

O prekážke začatého konania

38 Keďže podmienky prípustnosti žaloby sú podmienkami vo verejnom záujme a žaloby vo veciach T-265/00, T-267/00, T-274/00 až T-276/00, T-281/00, T-287/00 a T-296/00 podané Comitato „Venezia vuole vivere", v ktorých vystupujú tí istí

účastníci konania a ktoré smerujú k zrušeniu toho istého rozhodnutia, Súdu prvého stupňa prináleží bez návrhu overiť, či prípustnosť niektorých žalôb nenaráža na prekážku začatého konania (rozsudky Súdneho dvora z 26. mája 1971, Bode/Komisia, 45/70 a 49/70, Zb. s. 465, bod 11, a zo 17. mája 1973, Perinciolo/Rada, 58/72 a 75/72, Zb. s. 511, bod 5).

39 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že vo veciach T-265/00 a T-267/00 Comitato „Venezia vuole vivere" uvádza tie isté žalobné dôvody. Tiež uvádza rovnaké žalobné dôvody vo veciach T-274/00 až T-276/00, T-281/00, T-287/00 a T-296/00.

40 Za týchto podmienok, v súlade s ustálenou judikatúrou (rozsudky Súdneho dvora z 19. septembra 1985, Hoogovens Groep/Komisia, 172/83 a 226/83, Zb. s. 2831, bod 9, a z 22. septembra 1988, Francúzsko/Parlament, 358/85 a 51/86, Zb. s. 4821, bod 12), treba skonštatovať, že žaloba vo veci T-267/00, podaná v ten istý deň ako žaloba vo veci T-265/00, musí byť zamietnutá ako neprípustná, pretože v predmetných dvoch žalobách vystupujú tí istí účastníci konania a smerujú k zrušeniu toho istého rozhodnutia na základe tých istých žalobných dôvodov.

41 Z tých istých dôvodov musia byť aj žaloby vo veciach T-275/00, T-276/00, T-281/00, T-287/00 a T-296/00, podané v ten istý deň ako vec T-274/00, v ktorých vystupujú tí istí účastníci konania a smerujú k zrušeniu tohto istého rozhodnutia na základe tých istých žalobných dôvodov, vyhlásené za neprípustné.

42 Na jednej strane z toho vyplýva, že žaloby vo veciach T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00 až T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00 až T-259/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-275/00, T-276/00, T-281/00, T-287/00 a T-296/00 sú neprípustné.

43 Na druhej strane sú žaloby vo veciach T-265/00 a T-274/00 čiastočne neprípustné v rozsahu, v akom boli podané Cooperativa traghetto S. Lucia, Soc. Coop. rl (vec T-265/00) a Verde sport SpA (vec T-274/00).

44 Na záver treba upresniť, že Súd prvého stupňa sa domnieva, že v tomto štádiu nie je potrebné overiť aktívnu legitimáciu Comitato „Venezia vuole vivere" v spojených veciach T-265/00 a T-274/00.

O trovách

45 Článok 87 rokovacieho poriadku v odseku 2 ustanovuje, že účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté, a v odseku 3 ustanovuje, že Súd prvého stupňa môže rozdeliť náhradu trov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania z výnimočných dôvodov. Podľa článku 87 ods. 4 rokovacieho poriadku členské štáty, ktoré vstúpili do konania, znášajú svoje vlastné trovy konania.

46 V prejednávanej veci treba prihliadnuť na okolnosť, že nedostatok záujmu na konaní žalujúcich podnikov, ktorí nemali úspech vo svojich dôvodoch prípustnosti, vyšiel najavo až v nadväznosti na odpovede Talianskej republiky na otázky Súdu prvého stupňa. Vzhľadom na neistotu, v ktorej sa tieto podniky na začiatku nachádzali, pokiaľ ide o dosah napadnutého rozhodnutia na ich právnu situáciu a riziko, že bude voči nim neskôr namietaná konečná povaha tohto rozhodnutia, nemôže im byť vytýkané, že podali tieto žaloby. V súvislosti s týmito žalujúcimi podnikmi treba

trovy konania nahradiť. Naopak, žiadna osobitná okolnosť nemôže odôvodniť podanie žalôb Comitato „Venezia vuole vivere" vo veciach T-267/00, T-275/00, T-276/00, T-281/00, T-287/00 a T-296/00, ktoré sledujú ten istý cieľ a sú založené na tých istých žalobných dôvodoch ako predchádzajúce žaloby (veci T-265/00 a T-274/00), v ktorých vystupuje uvedený výbor proti Komisii.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá rozšírená komora)

nariadil:

1. **Veci T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00 až T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00 až T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00 až T-276/00, T-281/00, T-287/00 a T-296/00 sa spájajú na účely ďalšieho konania.**

2. **Žaloby vo veciach T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00 až T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00 až T-259/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-275/00, T-276/00, T-281/00, T-287/00 a T-296/00 sa zamietajú ako neprípustné.**

3. **Žaloby vo veciach T-265/00 a T-274/00 sa čiastočne zamietajú ako neprípustné v rozsahu, v akom boli podané spoločnosťami Cooperativa traghetto S. Lucia Soc. coop. rl (vec T-265/00) a Verde sport SpA (vec T-274/00).**

4. **Vo veciach T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00 až T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00 až T-259/00, T-268/00 a T-271/00 znášajú žalobcovia a Komisia vlastné trovy konania.**

5. **Vo veciach T-267/00, T-275/00, T-276/00, T-281/00, T-287/00 a T-296/00 znášajú spoločnosti Cooperativa Daniele Manin fra gondolieri di Venezia Soc. coop. rl, Cooperativa carico scarico e trasporti scalo fluviale Soc. coop. rl, Cipriani SpA, Cooperativa trasbagagli Soc. coop. rl, Cooperativa fra portabagagli della stazione di Venezia Srl a Cooperativa braccianti mercato ittico „Tronchetto" Soc. coop. rl vlastné trovy konania. V týchto veciach znáša Komisia vlastné trovy konania, ktoré jej doteraz vznikli v súvislosti so žalobami týchto spoločností. Comitato „Venezia vuole vivere" znáša okrem vlastných trov konania aj trovy konania, ktoré doteraz vznikli Komisii v súvislosti so žalobami vo veciach T-267/00, T-275/00, T-276/00, T-281/00, T-287/00 a T-296/00 v rozsahu, v akom ich podal Comitato „Venezia vuole vivere".**

6. **Žalobcovia vo veci T-265/00, Cooperativa traghetto S. Lucia, a vo veci T-274/00, Verde sport, znášajú vlastné trovy konania. V týchto dvoch veciach znáša Komisia vlastné trovy konania, ktoré jej doteraz vznikli v súvislosti so žalobami týchto dvoch spoločností.**

7. **Talianska republika znáša vlastné trovy konania vo veciach T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-247/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00 až T-259/00, T-267/00, T-268/00 a T-271/00, ako aj trovy konania, ktoré jej doteraz vznikli vo veci T-265/00 v súvislosti so žalobou spoločnosti Cooperativa traghetto S. Lucia.**

8. **O trovách konania vo veciach T-265/00 a T-274/00 sa rozhodne v konaní o veci samej.**

V Luxemburgu 10. marca 2005

Tajomník

H. Jung

Predseda komory

J. Pirrung